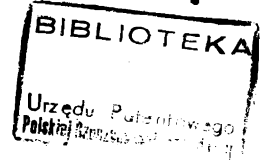

1 lutego 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

A61h, 5/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 4645.

Kl. 30 f 16.

Friedrich Wilhelm Klein
(Gleiwitz, Niemcy).

Elektromagnetyczny aparat do naświetlania.

Zgłoszono 9 września 1924 r.

Udzielono 12 kwietnia 1926 r.

Znany jest wpływ na organizm ludzki sił elektromagnetycznych przy jednoczesnem działaniu ciepła, w celu zapobiegania rozmaitym chorobom lub w celu ich leczenia. Znana jest również skuteczność działania leczniczego przy naświetlaniu zapomocą różnokolorowych promieni.

Wynalazek sprowadza w najprostszy sposób możliwie intensywne działanie promieni na organizm ludzki, posługując się do tego celu urządzeniem, w którym wytwarza się nie tylko światło wspólnie z ciepłem, lecz również siły magnetyczne.

Wynalazek polega na tem, że do umieszczonej w koszu lampy naświetlającej włącza się szeregowo pomiędzy trzonem a żarówką cewkę elektromagnesu.

Nowością jest również zastosowanie miękkiego żelaza do metalowej oprawki,

otaczającej z boku elektromagnes, i do bezpośredniego przymocowanego do trzonu kośza.

Wynalazek może być wykonany w rozmaity sposób; jedną z form wykonania przedstawia rysunek, wskazujący aparat w przekroju poprzecznym.

Do zaopatrzonego w styk *a* przewodnika sznurowego *b* z odpowiednim wyłącznikiem *c* jest przystosowana oprawka metalowa *d*, na której trzon *e* naśrubowano wysoką osłonę walcową *f* tak wydłużoną, iż pomiędzy wkręconą w oprawkę żarówką *g* a trzonkiem *e*, ściślej, pomiędzy dolnym końcem żarówki *k*, a środkowym stykiem oprawki *i* znajduje się wolna przestrzeń *h*, w której jest umieszczony elektromagnes *l*, składający się z cewki *m* i rdzenia żelaznego *n*. Oba końce elektromagnesu *l* są ujęte

w płytki izolujące o . Do tych płytek izolujących o są przymocowane izolowane od cewki końcówki stykowe p , łączące się z końcami utworzenia cewki m . W ten sposób cewka m łączy trzon e z środkowym kontaktem żarówki k tak, iż prąd płynie przez cewkę do lampki.

Na trzonie e oprawki jest umocowany kosz q z miękkiego żelaza, ochraniający lampkę, który będąc otwarty u góry pozwala na łatwą zamianę i wkręcanie różnokolorowych żarówek.

Opisane urządzenie służy do następującego celu: fale ciepła uderzają w naświetlaną część ciała, na którą oprócz tego działają fale światła. Wskutek wbudowanego w osłonie metalowej elektromagnesu wzbudzają się w niej fale magnetyczne, stwarzając wokoło pole magnetyczne, w którym znajduje się naświetlana część ciała.

Działanie magnetyzmu na fale świetlne spowoduje obrót płaszczyzny polaryzacji światła. Przy stosowaniu wynalazku odpowiednio do zużytej energii tworzy się w aparacie wirujące pole sił, wywierające korzystny wpływ na poddaną jego działaniu część ciała.

Mieszcząca magnes oprawka jest celowo metalowa, aby sprzyjać powstawaniu prądów Foucault'a, podczas gdy sam kosz, utworzony z miękkiego żelaza, którego części żelazne odchylają rozproszone linie magnetyczne, o ile one nie służą do wzbudzania wskazanych prądów, tworząc wskutek indukcji magnetycznej małe bieguny, oddziaływające na fale świetlne.

Siły magnetyczne, działając na pewną część ciała, wywołują w niej odpowiednie zmiany. Podług badań różnokolorowe lampki, a zatem i różnobarwne promienie światła, stosowane przy naświetlaniu odpowiednio do rodzaju choroby, działają skutecznie.

Opisany aparat daje więc możliwość jednoczesnego wykorzystania promieni cieplnych i świetlnych oraz działania sił elektromagnetycznych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Elektromagnetyczny aparat do naświetlania, znamienny tem, iż pod umieszczoną w koszu lampą naświetlającą, pomiędzy trzonem oprawki i wkręconym końcem tej lampy jest osadzony elektromagnes, cewka którego jest włączona szeregowo w obwód prądu.

2. Elektromagnetyczny aparat według zastrz. 1, znamienny tem, że otaczająca elektromagnes oprawka metalowa i bezpośrednio na jej trzonie osadzony kosz są zrobione z miękkiego żelaza.

3. Elektromagnetyczny aparat według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że znajdujący się w metalowej osłonie elektromagnes składa się z ujętej obustronnie przez izolujące części (płytki o) cewki (m), końce uzwojenia której są przymocowane do płytek stykowych (p).

Friedrich Wilhelm Klein.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

